

Dr Tiberius Rata, Teologia Starego Testamentu, Sesja 5, Bóg jako Prawodawca

© 2024 Tiberius Rata i Ted Hildebrandt

To jest dr Tiberius Rata w swoim wykładzie na temat teologii Starego Testamentu. To jest sesja 5, Bóg jako Prawodawca.

Cześć wszystkim. Dzisiaj porozmawiamy o Bogu jako Prawodawcy i zaczniemy od Nowego Testamentu, ponieważ Nowy Testament wskazuje, do czego służyło prawo i jaki był cel prawa. Piotr, a zwłaszcza Paweł, dużo mówi o celu prawa w Liście do Rzymian, kiedy mówi o tym, jak prawo ujawniało grzeszność i naturę grzechu. Ale jednocześnie ujawniało świętość Boga, jak mówi Piotr w 1 Liście Piotra 1:16. Dlatego właśnie prawo, kiedy patrzymy na prawo, nie możemy myśleć tylko o przepisach, wiesz, co wolno, a czego nie wolno.

Tak więc prawo jest regulacyjne, ale prawo jest również objawieniem. Tak więc, gdy nie czytamy Księgi Kapłańskiej, tracimy część, bardzo ważną część tego, kim jest Bóg, ponieważ Bóg jest święty i objawia się jako święty, szczególnie w Księdze Kapłańskiej. Tak więc prawo, znowu, było tam, aby ujawnić grzeszność, aby ujawnić naturę grzechu, aby ujawnić świętość Boga, aby powstrzymać grzech.

Ale ostatecznie, jak powiedział Jezus w Ewangelii Łukasza 24, miało to na celu poprowadzenie Izraela do Mesjasza. W Liście do Galatów 3:23 Paweł pisze: Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy trzymeni w niewoli pod prawem w więzieniu, aż przyszła wiara miała się objawić. Tak więc prawo było naszym opiekunem lub naszym pedagogos, lub skąd pochodzi słowo pedagogue, lub niektórzy mówią nauczyciel, wychowawca lub opiekun.

Tak więc prawo było naszym pedagogos, aż do przyjścia Chrystusa, abyśmy mogli być usprawiedliwieni przez wiarę. Tak więc prawo miało wskazywać nam Chrystusa i tak się dzieje. Ale prawda jest taka, że prawo miało ograniczenia.

I widzimy to wyraźnie. Ponownie, autor Listu do Hebrajczyków pisze wyraźnie, że prawo nie może udoskonalić nikogo w jego relacji z Bogiem. Jeśli doskonałość miała być osiągalna poprzez kapłaństwo lewickie, ponieważ pod ludem otrzymał prawo, po co jeszcze miałby powstać inny kapłan według porządku Melchizedeka, a nie ten nazwany według porządku Aarona? Tak więc Jezus nie mógł być kapłanem według porządku Aarona lub Lewiego, ponieważ nie pochodził z tej linii.

Tak więc był kapłanem według porządku Melchizedeka, jak mówi nam autor Listu do Hebrajczyków. Tak więc znowu, prawo ma ograniczenia. A autor Listu do Hebrajczyków znowu mówi nam, że nowe przymierze jest lepsze od przymierza Mojżeszowego.

Więc znowu, ostatnio przyjrzelśmy się nowemu przymierzu i temu, jak wiele obietnic w nowym przymierzu jest odnowionych z przymierza Mojżeszowego. Wiecie, prawo jest, nie ma, to nie jest inne prawo. Różnica jest taka, że jest zapisane w sercu przez Ducha Świętego.

Przebaczenie grzechu istniało w starym przymierzu. Cóż, istnieje teraz w nowym przymierzu, ale to, co jest lepsze, to osoba Jezusa. Jezus jest lepszy.

Nie tylko pośrednik, ale także ta lepsza ofiara. To czyni Jezusa gwarantem lepszego przymierza. I znowu, Hebrajczyków 8:6, ale tak jak jest, Chrystus uzyskał służbę, która jest o wiele wspanialsza od starej, jako że przymierze, które pośredniczy, jest lepsze, ponieważ jest ustanowione na lepszych obietnicach.

Dlaczego więc w ogóle zwracamy sobie głowę prawem? Cóż, musimy wrócić w pewnym sensie do 2 Tymoteusza 3, aby przyrzeć się temu, co Paweł mówi w wersecie, który lubimy cytować na temat Pisma Świętego. Stare Pismo, 2 Tymoteusza 3, 16. Stare Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości.

Cóż, jeśli stare Pismo tak robi, to prawo musi robić to samo. I czy musimy pytać, czy prawo naucza doktryny? Odpowiedź brzmi: tak. Prawo naucza doktryny dokładnie tak, jak mówi tutaj 2 Tymoteusz.

Ono uczy wszystkich tych rzeczy i jest dobre do ćwiczenia w sprawiedliwości, aby służba Boży był kompetentny i wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła. Tak więc, gdy patrzymy na prawo, widzimy, że naucza ono doktryny. Na przykład, gdzie uczymy się, że Bóg jest suwerenny? Uczymy się z prawa.

Wyjścia 34 to bardzo znany fragment, w którym Bóg objawia się Mojżeszowi. I skupiamy się na wersetach 6 i 7, w których Bóg uczy nas doktryny, że Bóg jest łaskawy i miłosierny w wersetach 6 i 7. Ale potem, w wersecie 9, czytamy: Jeśli teraz znalazłem łaskę w Twoich oczach, Panie, pozwól Panu pójść pośród nas, bo to lud zatwardziały, i odpuść naszą nieprawość i nasz grzech, i weź swoje dziedzictwo. Wersety, które uczą nas o tym, że Bóg jest łaskawy, cóż, przede wszystkim, jest święty i sprawiedliwy.

I tego właśnie uczymy się w Księdze Kapłańskiej. Właściwie głównym tematem Księgi Kapłańskiej jest świętość. A gdzie uczymy się, że Bóg jest święty? W prawie.

Skąd wiemy, że Bóg jest wieczny od wieczności do wieczności? Cóż, zanim Jan nam to powie w 1 Liście Jana, dowiedzieliśmy się o tym w Księdze Powtórzonego Prawa. Dowiedzieliśmy się, że Bóg jest osobą w Księdze Rodzaju 1. Dowiedzieliśmy się w

Księdze Kapłańskiej 26, że jest wszechmocny i mądry – Księga Powtórzonego Prawa 10, Księga Wyjścia 31.

Jak powiedziałem, Bóg jest suwerenny. I znowu, Bóg jest łaskawy i miłosierny. W Księdze Wyjścia 34, wersety 6 i 7, gdy Pan przechodził przed nim i zawołał: Pan, Pan, Bóg miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu i bogaty w stałą miłość i wierność, zachowujący stałą miłość dla tysięcy, przebaczący nieprawość, przestępstwo i grzech, ale który w żaden sposób nie uniewinni winnego, nawiedzający nieprawości ojców na synach i wnukach do trzeciego i czwartego pokolenia.

Ale jedną z najważniejszych rzeczy, których uczymy się ze starotestamentowego prawa dotyczącego doktryny, jest to, że grzechy ludzi mogą być odpuszczone. Dokonywało się to poprzez system ofiarniczy, który był ofiarą zastępczą. Pomysł był taki, że zasłużyliśmy na śmierć.

Zapłatą za grzech jest śmierć. To nie jest rozwój Nowego Testamentu. To było od początku.

Jeśli przeczytasz Psalmy, stanie się to bardzo jasne. Ale w Księdze Kapłańskiej, kiedy Bóg daje system ofiarniczy, kiedy ustanawia system ofiarniczy, upewnia się, że jest zastępca na nasze miejsce. Było zwierzę, które zostało złożone w ofierze.

Tak uczyni z bykiem, Księga Kapłańska 4:20, tak jak uczynił z bykiem ofiary za grzech, a kapłan dokona za nich przebłagania i będą im odpuszczone. Tak więc odpuszczenie grzechów jest możliwe poprzez ofiarę zastępczą. Problem w tym, że było to tymczasowe, a arcykapłan musiał to robić co roku w Jom Kipur w dniu przebłagania.

Ponownie, autor Listu do Hebrajczyków jasno stwierdza, że przymierze Mojżeszowe miało być zawsze tymczasowe w swej naturze, dopóki Chrystus nie przyszedł i nie stał się ofiarą raz na zawsze. Tak więc Paweł ma rację w 2 Liście do Tymoteusza 3, gdy mówi, że Stary Testament, całe Pismo, naucza doktryny. Cóż, prawo naucza doktryny.

Ale także Pismo, jak mówi Paweł, naucza o sprawiedliwości. Ma to związek z ich wzajemnymi relacjami. Kochaj bliźniego nie jest nowotestamentowym rozwojem.

Wiele osób jest zdezorientowanych. Nie, to zaczyna się w Księdze Kapłańskiej 19, zaczynając od wersetu 18. Nie będziesz się mścił ani chował urazy do synów swego ludu, ale będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Więc kiedy Jezus wypowiada te słowa, a kiedy jest na ziemi, cytuje Księgę Kapłańską. Więc tak, prawo uczy nas sprawiedliwości i uczy nas, jak żyć każdego dnia. Ale znowu, rozwój Nowego Testamentu nie jest rozwojem Nowego Testamentu.

Gdzie uczymy się, że nie powinniśmy pożądać? Cóż, uczy nas prawo. To jedno z Dziesięciu Przykazań. Nie poządzaj.

Apostoł Paweł mówi o tym, jak nasza grzeszna natura zawsze chce mieć coś, co nie jest nasze, i poźdzamy niektórych rzeczy, które są naszymi sąsiadami. Ale znowu, to nie jest rozwój Nowego Testamentu. Prawo to ujawnia.

Skąd dowiadujemy się, że musimy płacić naszym pastorom? Tak naprawdę to nie jest rozwój Nowego Testamentu. Tak naprawdę, troska o sługi Boże inicjuje, jest inicjowana w prawie. Kiedy przyniosłeś niektóre ofiary, ofiary z posiłków i ofiary mięsne, kapłani korzystali z nich; chociaż były to ofiary składane Bogu, kapłani korzystali z samego posiłku.

Wiem, że niektóre kościoły działają z tej perspektywy, wiesz, Panie, zachowaj pastora pokornym, ponieważ zachowamy go biednym. To nie jest biblijna koncepcja. W Biblii słudzy Boga zawsze byli otoczeni opieką i miejmy nadzieję, że nasze kościoły również muszą się tego nauczyć.

Ale wtedy musimy zadać sobie pytanie, co z chrześcijaństwem? Tyberiuszu, jestem chrześcijaninem. Wiesz, jak powinienem postrzegać prawo? Niektórzy myślą, no cóż, prawo jest czymś, co jest tak wysoko, że nie mogę do niego dotrzeć. I tak naprawdę słyszałem ludzi mówiących, no cóż, tak, Bóg dał prawo i umieścił je tak wysoko, że ludzie nie mogą do niego dotrzeć, i idą do Chrystusa.

Cóż, to wielkie nieporozumienie. Tak naprawdę, jeśli zajrzemy do pism, dowiemy się, że wolność od prawa Mojżesza nie oznacza wolności od wymogów prawnego życia. Ponieważ wiele razy niektórzy ludzie mówią, no wiesz, jestem pod łaską, nie jestem pod prawem.

I tak naprawdę, używają tego, aby usprawiedliwić swoje grzeszne zachowanie. Ale jak wspomniałem wcześniej, w innym wykładzie, Jezus tutaj w Kazaniu na Górze, nie obniża poprzeczki, a podnosi poprzeczkę. Ponownie, w Kazaniu na Górze, kiedykolwiek mówi, słyszeliście, że powiedziano, ale powiadam wam, nigdy nie obniża poprzeczki; podnosi poprzeczkę.

Słyszeliście, że powiedziano: Nie zabijaj, a kto by zabił, podlega sądowi. A Ja wam powiadam, że każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż, a Ja wam powiadam, że każdy, kto poźdzliwie patrzy na kobietę, już popełnił z nią cudzołóstwo w swoim sercu. Słyszeliście, że powiedziano: Nie przysięgaj fałszywie, ale dotrzymaj Panu tego, co przysięgłeś. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie.

Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb, ale Ja wam powiadam: Nie sprzeciwiajcie się. Jezus jasno to wszystko wyjaśnia, że prawo i Dziesięć Przykazań, na przykład, były minimalnym, minimalnym wymogiem. Nie były tam dla nikogo.

Nie, były bardzo osiągalne. Były minimalnym, minimalnym wymogiem. A będąc pod nowym przymierzem, naprawdę, naprawdę, Jezus podnosi poprzeczkę.

On nie obniża poprzeczki. Tak więc prawo Mojżesza nie jest wiążące dla chrześcijanina w tym sensie, że nikt nie będzie czekał na ciebie u bram nieba i prosił cię lub, jak mówią niektórzy, o sprawdzenie tatuaży. Ponieważ w prawie, wiesz, nie wolno ci się tatuować.

I mówię to moim studentom. Teraz to jest cała masa innych tematów, jeśli chodzi o mądrość tego i wszystkich tych rzeczy. Nie jestem zwolennikiem tatuaży.

Mówię tylko, że tatuaż nikomu nie przeszkodzi w wejściu do królestwa niebieskiego. O to mi chodzi: prawo Mojżesza nie jest wiążące dla chrześcijan. Wiedziecie, na szczęście możemy pójść na lunch i zjeść bekon.

Wiesz, znowu, możesz kwestionować mądrość tego. Ale znowu, nikt nie pójdzie do nieba na podstawie swoich preferencji dietetycznych. Więc bardzo ważne jest, aby zrozumieć, że prawo Mojżesza nie jest wiążące.

Teraz, znowu, to nie znaczy, że nie uczy nas, kim jest Bóg. I nie uczy nas o prawie moralnym Boga, który, nawiasem mówiąc, się nie zmienia. Cudzołóstwo było grzechem w Starym Testamencie.

A pod starym przymierzem cudzołóstwo nadal jest grzechem. Tak więc prawo moralne się nie zmieniło. Ale jeśli chodzi o bycie związanym prawem ceremonialnym, prawem obywatelskim, to nie dotyczy to nas.

Więc chrześcijanin nie powinien wracać pod przepisy prawa Mojżeszowego. Czyż nie tego próbowali dokonać Galaci? Niektórym z nich powiedziano, że aby być chrześcijaninem, najpierw trzeba zostać obrzezanym. Więc byli Żydzi, którzy, mimo że prowadzili niektórych do Chrystusa, niektórych pogan do Chrystusa, niektórych pogan do Chrystusa, chcieli, aby najpierw uczynili z nich Żydów, a potem wierzących.

Ale Apostoł Paweł mówi, nie, nie wierz nikomu, kto mówi, że Jezus plus obrzezanie równa się bycie wierzącym. A jeśli spojrzysz na Księgę Hebrajczyków, ludzie w Księdze Hebrajczyków zrobili to samo. Chcieli wrócić pod przepisy przymierza Mojżeszowego.

A autor Listu do Hebrajczyków mówi im, nie, nie róbcie tego. Jest lepsze i bardziej wzniosłe przymierze. Jesteście pod nowym przymierzem.

Chrześcijanin jest teraz pod prawem Chrystusa. Teraz prawo Chrystusa nie oznacza, że różni się od starego prawa pod względem moralności. Ponieważ, i zobaczymy to nieco później, wszystko, co widzimy w Dziesięciu Przykazaniach, faktycznie istniało przed nadaniem Dziesięciu Przykazań i pojawia się ponownie w Nowym Testamencie.

Paweł pisze w 2 Koryntian 3, że problem leży w prawie, a nie w duchu prawa. Problem leży w literze prawa. Dlatego próbuje argumentować w 2 Koryntian 3, kiedy mówi o nowym przymierzu, a Paweł mówi: hej, jestem kaznodzieją nowego przymierza.

I bardzo ważne jest zrozumienie litery prawa i ducha prawa. Mówi się, że Pan jest duchem, a gdzie jest duch Pana, tam jest wolność. I my wszyscy, z odstępnymi twarzami, patrząc na chwałę Boga, jesteśmy przemieniani w obraz, w ten sam obraz z jednego stopnia chwały do drugiego.

Bo to pochodzi od Pana, który jest duchem. Wcześniej mówi o literze kontra duch prawa. I mówi w 2 Koryntian 3, 6, że, wiecie, Bóg uczynił nas zdolnymi, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, ale ducha, bo litera zabija, a duch daje życie.

Teraz znowu są ludzie, którzy źle to rozumieją i mówią, och, zobacz literę prawa, wiesz, pozbądź się tego. Cóż, nie rozumiałbyś. Nie mogliśmy zrozumieć ducha prawa, gdybyśmy nie wiedzieli, co mówi litera prawa.

Dobrym przykładem niezrozumienia tego byli faryzeusze, którzy przestrzegali litery prawa, ale nie jego ducha. A potem, co się dzieje, po prostu stajesz się faryzeuszem lub czasami legalistą, ponieważ naprawdę, co się dzieje, stawiasz płot wokół prawa. I oczywiście, to nie jest dobre.

Więc problemem tutaj nie jest prawo. Problemem jest prawo bez ducha. I to właśnie próbuje argumentować Paweł.

Tak, litera zabija, jeśli nie masz ducha Bożego. Dlatego właśnie należy podkreślać ducha prawa. Na przykład, nawet gdy mówimy o Dziesięciu Przykazaniach, możesz mówić o literze prawa.

Na przykład, nie będziesz cudzołożył. Cóż, jeśli przestrzegasz litery prawa, to nie znaczy, że nie łamiesz prawa, ponieważ według Jezusa musisz przestrzegać ducha prawa, ponieważ możesz popełnić cudzołóstwo z kimś w swoim sercu. Więc, to nie tylko przestrzeganie litery.

Trzeba też zachować ducha prawa. Innymi słowy, duch prawa sięga głębiej. Trzeba traktować osobę z godnością i jako twórcę na obraz Boga.

To samo dotyczy nie zabijaj. Tak, mogę przestrzegać litery prawa, nie mordując kogoś, nie wkładając noża w czyjeś plecy, ale mogę zniszczyć czyjąś reputację, kłamiąc o nim lub mówiąc o nim nieprawdziwe informacje. Zasadniczo chodzi o przestrzeganie litery, ale nie przestrzeganie ducha prawa.

I dlatego duch prawa sięga głębiej. Dlatego duch prawa musi być podkreślany ponad literą prawa. Tak więc hebrajskie słowo na prawo to Tora.

Czasami jest tłumaczone przez małe L. Czasami jest tłumaczone przez duże L, mówiąc o prawie Bożym. Czasami jest to po prostu instrukcja. To po prostu nauczanie.

Ważne jest więc, abyśmy to zdefiniowali. Zatem Tora nie potrzebuje jakiegoś boskiego standardu postępowania dla ludu Bożego. Zawsze jest bardzo, bardzo praktyczna.

A czasami ma to związek z ofiarami i darami. W Księdze Kapłańskiej mamy cały system ofiar, gdy ludzie przychodzą przed Pana. Czasami mówi się o sabatach i świętach.

I znowu, ponieważ Jezus umarł raz na zawsze, dla chrześcijan, nie musimy obchodzić tych świąt, tak jak, wiecie, Żydzi obchodzili je w dawnych czasach. Możemy je obchodzić, jeśli chcemy. I jest w porządku, aby spojrzeć na nasz kalendarz i pomyśleć o niektórych z tych rzeczy.

Ale nie musimy. Ponownie, nie jesteśmy już zobowiązani przez stare przymierze. Ale na przykład podczas Paschy, kiedy świętujemy śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, byłoby wielką krzywdą dla naszego ludu, gdybyśmy nie uczyli ich o Paschy w Starym Testamencie w Księdze Wyjścia 12, ponieważ tam się ona wywodzi.

A ludzie muszą zrozumieć, co oznacza Pascha, kiedy Paweł mówi, no cóż, Chrystus, nasz baranek paschalny został za nas złożony w ofierze. Więc to jest bardzo ważne. Bardzo ważne jest, aby używać Starego Testamentu do nauczania Nowego Testamentu.

Mamy szabaty i święta oraz czyste i nieczyste przepisy. I znowu, to co było czyste i nieczyste pod prawem, nie jest, jeśli chodzi o prawo ceremonialne, to nie jest to samo dla nas. Wychowałem się w bardzo legalistycznym kościele.

I to było ciekawe, ponieważ nasz kościół nadal przestrzegał niektórych przepisów prawa. I pomyślałem, dlaczego? Ponieważ nie przestrzegaliśmy wszystkiego. Zachowaliśmy tylko część, co było bardzo dziwne.

No cóż, oczywiście, jedną z nich było, wiesz, nie robisz pewnych rzeczy w niedzielę. Wiesz, nie grasz w piłkę nożną, nie grasz w golfa. I tak opuściłem wiele rund golfa, ponieważ tego przestrzegałem.

Ale smutne jest to, że miałam 32 lata, kiedy zdałam sobie sprawę, jak bardzo byłam legalistyczna i jak zostałam wychowana. Innym prawem, którego przestrzegał nasz kościół, co wydaje się dziwne, gdy o tym myślę, jest to, że gdy ktoś, kobieta, rodzi dziecko, musi zostać w domu przez cztery do sześciu tygodni, ponieważ tak stanowi prawo. Dlaczego? Nie jesteśmy już pod tym prawem.

I to jest po prostu dziwna rzecz, że po prostu wybraliśmy sobie pewne prawa, których nadal przestrzegaliśmy. Nadal, do dziś, tego nie rozumiem. Ale teraz, kiedy o tym myślę, jest to bardzo ważne.

Więc wiem, co zrobiliśmy źle. Ale znowu, nie jesteśmy pod prawem. Nie jesteśmy pod prawem ceremonialnym.

Ponownie, Pascha i poświęcenie pierworodnych. Wspomniałem już o Wyjściu 12. Ponownie, nie musimy oddawać naszych dzieci Panu, jak to robili wtedy.

Wiesz, pierworodny, ten, który otworzył łono, był święty dla Pana. Cóż, nie, ale oddajemy wszystkie nasze dzieci Panu. Robimy poświęcenie dziecka i dedykujemy je Panu.

Ale znowu, nie robimy tego jako część prawa. I nie musimy płacić pięciu szekli, aby je odkupić. Kiedy Biblia mówi również o Torze, czasami odnosi się do całej Księgi Powtórzonego Prawa.

I znowu, gdy spojrzymy na Księgę Powtórzonego Prawa, Księga Powtórzonego Prawa odgrywa bardzo ważną rolę w korpusie Starego Testamentu, ponieważ prorocy, szczególnie, często odwoływali się do Księgi Powtórzonego Prawa, gdy mówili o prawie i przepisach. Tak więc Tora służy jako szerokie odniesienie do Księgi Powtórzonego Prawa. Ponownie, odnosi się do niej jako do prawa, księgi prawa, księgi prawa Mojżesza.

Kiedy Jezus o tym mówi, wspomina Księgę Prawa Mojżeszowego, Prawo Mojżeszowe i Księgę Prawa Bożego. Masz to w Księdze Jozuego. Druga Księga Królewska mówi o prawie Pańskim.

Tak więc w księgach historycznych i u proroków, często to określenie odnosi się do Księgi Powtórzonego Prawa. Czasami Tora odnosi się do całego Pięcioksięgu, do pierwszych pięciu ksiąg Mojżesza, jak wspomina Ezdrasz w Księdze Ezdrasza. Ponownie, jeden z moich ulubionych wersetów w Piśmie Świętym o Ezdrasz, ponieważ Ezdrasz postanowił studiować prawo Pana.

Cóż, nie studiował tylko Księgi Powtórzonego Prawa. Studiował cały Pięcioksiąg i aby to zrobić, nauczał swoich statutów i zasad w Izraelu. A potem czasami jest to tłumaczone, Tora jest tłumaczona, po prostu instrukcja, aby określić wolę Boga dotyczącą ludzkiego postępowania w ogólności. Ponownie, mamy to w Księdze Rodzaju 26 i mamy to w Księdze Wyjścia 12.

Ale gdy weźmiemy prawa i je rozdzielimy, to w rzeczywistości istnieją dwa rodzaje prawa. Uczeni dzielą je na dwa. Kazuistyczne, to jest to, co nazywamy prawem precedensowym.

Są używane nawet dzisiaj. Następnie apodyktyczne, przede wszystkim Dziesięć Przykazań, są apodyktyczne. Apodyktyczne prawa, te, które znamy najlepiej, ponieważ, znowu, odnoszą się do Dziesięciu Przykazań, zwykle w drugiej osobie, zaczynają się od polecenia: będziesz albo nie będziesz.

To są zasady. To są zasady, wiesz, nie będziesz czcił swojego ojca, na przykład, czcij swojego ojca lub nie zabijaj, nie kradnij, i tak dalej, i tak dalej. Więc ogólne nakazy nie dają ci kwalifikacji i nie mówią, że nie powinienes tego robić z tego powodu.

To tylko rozkazy. Wtedy konsekwencje nieprzestrzegania ich zazwyczaj nie są określone. Nie mówi się, co się stanie, jeśli na przykład stworzysz wyrzeźbiony wizerunek i będziesz go czcić.

Prawo kazuistyczne zwykle zaczyna się od if , then. Większość sekcji prawnych jest kazuistyczna. Są to studia przypadków, zwykle w trzeciej osobie.

Hej, jeśli twój wół, wiesz, kogoś rogami, wiesz, znowu, to hipotetyczna sytuacja, ale też bardzo konkretna. Jeśli wół kogoś wcześniej rogami rogami, no cóż, wtedy zabijesz wołu. Ale znowu, to opiera się na innych przypadkach.

I zazwyczaj masz komentarz do prawa, dlaczego powinienes to zrobić lub dlaczego nie powinienes tego zrobić. Czasami konsekwencje nieprzestrzegania są tam również podane. Przykład mamy w Powtórzonego Prawa 15 wersety 7 i 8. Ponownie, wspomnieliśmy o tym, gdy mówiliśmy o Rut.

Jeśliby wśród was jeden z waszych braci zubożał w którymś z waszych miast w waszej ziemi, którą Pan, Bóg wasz, ci daje, nie zatwardzaj swego serca ani nie zamykaj swej ręki przed swym ubogim bratem, lecz otwórz mu swą rękę i pożycz mu tyle, ile potrzebuje, czymkolwiek by on był. Uważaj, aby nie było w twoim sercu żadnej niegodnej myśli. I mówisz siódmy rok, siódmy rok jest blisko, a twoje oko spogląda niechętnie na twego ubogiego brata, a nic mu nie dajesz.

Wtedy zawołał do Pana przeciwko tobie i jesteś winny grzechu. Dawaj mu hojnie, a serce twoje nie będzie skąpe, gdy mu dasz. Dlatego Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił we wszystkich twoich pracach i we wszystkim, co będziesz czynił, bo nie zabraknie biednych w tej ziemi.

więc, ile jeszcze wyjaśnień jest na temat tego jednego prawa. Ponownie, bardzo, bardzo ważne. Jak więc powinniśmy rozumieć Stary Testament i Prawo Mojżeszowe? Przede wszystkim musimy zrozumieć, że Mojżesz postrzegał posłuszeństwo prawom Przymierza Mojżeszowego nie jako sposób warunku zbawienia, ale jako wdzięczną odpowiedź dla tych, którzy już zostali zbawieni.

Ponieważ czasami myślimy w ten sposób, o, ludzie w Starym Testamencie, musieli robić te rzeczy, aby być zbawionymi. Nie, nikt nie został zbawiony w Starym Testamencie, robiąc te rzeczy bez wiary. Albowiem łaską jesteście zbawieni przez wiarę.

Nie ma dwóch dróg do zbawienia. Dlatego bardzo ważne jest zrozumienie, że byli to ludzie Boga wybrani przez Boga i z tego powodu zostali poproszeni o przestrzeganie tych przykazań. Nie przestrzegali przykazań, aby stać się ludem Boga.

A Exodus 19, wspomnieliśmy wcześniej w innym wykładzie, jak Bóg wyznacza swój lud jako segula, jako cenny majątek. I dlatego Bóg zawiera z nimi przymierze. Nie zawiera przymierza i nie daje im praw, aby mogli stać się jego segula, jego cennym majątkiem.

Tak więc, jeśli będziecie słuchać głosu mego i przestrzegać przymierza mego, będziecie moją szczególną własnością pośród wszystkich ludów, bo cała ziemia należy do mnie, a wy będziecie królestwem kapłanów i narodem świętym. Oto słowa, które będziesz mówił do ludu Izraela. A potem wstęp do Dziesięciu Przykazań: Ja jestem Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Więc nie jest powiedziane, że staniecie się moim ludem. Ja zostanę waszym Bogiem. Nie, jest powiedziane, Ja jestem Panem, waszym Bogiem.

Tak więc, jest to bardzo ważne, aby to zrozumieć. Posłuszeństwo prawu nie zostało dane, aby było postrzegane jako obowiązek przez jedną lub drugą stronę, ale jako wyraz relacji przymierza. Ludzie Izraela byli w relacji przymierza z Bogiem Stwórcą, z Bogiem, który zawierał i dotrzymywał przymierza.

A jako część tego przymierza mieli przestrzegać tych praw. Nie można zrozumieć prawa Starego Testamentu bez intymnego przymierza między Jahwe a Jego wybranym ludem. Więc wielu ludzi czyta prawa, och, rób to, nie rób tego.

Cóż, zamiast czytać to jako listę rzeczy do zrobienia i nie do zrobienia, jak bardzo zmieniłoby się nasze życie, gdybyśmy przeczytali to jako list miłosny od Boga do nas? Ponownie, jesteśmy w intymnej relacji z Nim. Przeczytaj to jako list miłosny. Zamiast listy rzeczy do zrobienia i nie do zrobienia. Rzeczy zmieniłyby się dramatycznie, prawda? Posłuszeństwo prawu, ponownie, nie było warunkiem wstępnym zbawienia, ale warunkiem wstępnym wypełnienia przez Izrael misji, do której został powołany.

Posłuszeństwo prawu było również warunkiem wstępnym jej własnych błogosławieństw. Tak, posłuszeństwo prawu przyniosło błogosławieństwo. A nieposłuszeństwo prawu przyniosło przekleństwo.

Ponownie, są jasne fragmenty zarówno w Księdze Kapłańskiej, jak i Powtórzonego Prawa 28, co jest prawdopodobnie najbardziej znanym fragmentem na ten temat. W Powtórzonego Prawa 8 masz błogosławieństwa za posłuszeństwo i przekleństwa za nieposłuszeństwo. Cały rozdział poświęcony jest właśnie tym.

Ale tak, lud przymierza Starego Testamentu otrzymał błogosławieństwa za posłuszeństwo i przestrzeganie prawa starego przymierza. Teraz czasami jesteśmy kuszeni, aby zrobić to samo i powiedzieć, OK, Panie, zrobię to, a potem oczekuję, że zrobisz to. Cóż, znowu, nie jesteśmy już pod przymierzem Mojżesza.

Jesteśmy pod nowym przymierzem. I tak naprawdę, otrzymujemy wiele łaski i miłosierdzia. A niektórzy ludzie mówią, cóż, Bóg jest Bogiem drugich szans.

Cóż, nie wiem jak ty, ale ja uważam, że jest Bogiem drugich szans. I zawsze daje nam szansę za szansą i łaskę za łaską. Innym sposobem na właściwe zrozumienie Starego Testamentu, prawa Mojżeszowego, jest to, że objawienie prawa przez Boga musi być postrzegane jako najwyższy i wyjątkowy przywilej.

Należy to postrzegać jako wyraźny kontrast z narodami, które czciły bogów z drewna i kamienia, a następnie nie mogły słyszeć, widzieć ani mówić. Ponownie, Bóg w całym Starym Testamencie uczy ich, że jest prawdziwym Bogiem. A inni bogowie narodów są sprawiedliwi i nie są niczym.

Psalm 115 jest kluczowym Psalmem, który o tym mówi. Ich bożki są ze srebra i złota, dziełem rąk ludzkich. Mają usta, ale nie mówią, oczy, ale nie widzą.

Mają uszy, ale nie słyszą, i nosy, ale nie czują zapachu, mają ręce, ale nie czują nóg, ale nie chodzą, i nie wydają dźwięku w gardle swoim. Ci, którzy je czynią, stają się do nich podobni, i wszyscy, którzy w nich ufają.

O Izraelu, zaufaj Panu. Dlaczego? Ponieważ On jest jedynym, jedynym prawdziwym Bogiem. Tak więc prawdziwe posłuszeństwo prawu miało być postrzegane jako

zewewnętrzny wyraz wewnętrznej dyspozycji wiary w Boga i miłości przymierza wobec Niego.

Ponownie, nie było to przestrzeganie prawa, abyśmy kochali Boga. Nie, Kochamy Boga i z tego powodu przestrzegamy Jego przykazań. Myślę, że Jezus powiedział coś bardzo podobnego.

Ponieważ niektórzy ludzie mówią, no wiesz, jeśli kochasz Boga, wiesz, nie ma żadnych zasad, wiesz, mam wolność. Nie, Jezus powiedział, jeśli mnie kochasz, będziesz przestrzegał moich przykazań. Pomyśl o związku małżeńskim.

Nie możesz powiedzieć żonie, okej, Kochamy się; nie ma żadnych zasad. Tak, są zasady i lepiej, żebyś poznał je na wczesnym etapie małżeństwa, jeśli chcesz żyć szczęśliwym małżeństwem. Tak więc prawa należy postrzegać holistycznie.

Całe życie jest pod władzą boskiego suwerena. Teraz, badacz Starego Testamentu Chris Wright podzielił prawo na pięć: prawo karne, prawo cywilne, prawo rodzinne, prawo kultowe i prawo współczucia.

Wiem, że niektórym nie podoba się podział, ale myślę, że jest bardzo przydatny, gdy dzielisz prawo, po prostu po to, abyśmy mogli zrozumieć różne rzeczy, których, na szczęście, nie jesteśmy już pod prawem obywatelskim. Na przykład w prawie Starego Testamentu były naprawdę surowe prawa. Można było zabrać nieposłusznego syna do bramy miasta i zostać ukamienowanym na śmierć.

No cóż, wiecie co, gdyby to prawo zostało uchwalone, nikt by już nie żył. Teraz cieszę się, że nie wydaje się, żeby kiedykolwiek je egzekwowali. I cieszę się, że nie jesteśmy pod prawem, tym prawem, i cieszę się, że nie egzekwowaliśmy go dzisiaj, ponieważ, powtórzę, nikogo z nas by tu dzisiaj nie było.

Ale znowu, o czym mówi Jezus, to prawo współczucia, na przykład, biednych zawsze będziesz miał przy sobie. Cóż, Jezus znowu cytuje Księgę Kapłańską, kiedy o tym mówi, a to się nie zmieniło. Znowu, prawo moralne się nie zmieniło.

Prawo ceremonialne uległo zmianie. Nie musimy chodzić w niedzielę do kościoła i przynosić naszego małego baranka, aby został złożony w ofierze za nasz grzech. Dlaczego? Ponieważ Chrystus stał się ofiarą raz na zawsze.

Więc znowu, jednym z największych nieporozumień jest to, że prawo było niezrozumiałe i niemożliwe do osiągnięcia. Ale kiedy przyjrzymy się uważnie, zobaczymy, że prawa były zarówno zrozumiałe, jak i możliwe do osiągnięcia. A jeśli nie spełniłeś wymagań, jeśli nie trafiłeś w sedno, jeśli tak powiem, jeśli nie przestrzegałeś prawa, istniały przepisy o wybaczeniu.

A nawet te grzechy, które były umyślne, niektórzy mówią, cóż, w Biblii masz ofiary tylko za grzechy, które były nieumyślne. Nie, właściwie, grzechy umyślne i nieumyślne ; oba są przewidziane w prawie. Tak więc Bóg zapewnił środki do przebaczenia, ponieważ znał nasze ograniczenia jako istot ludzkich.

Tak więc nasi nowotestamentowi wierzący są zobowiązani żyć zgodnie z częścią lub całością prawa Mojżeszowego. To jest najważniejsze pytanie, jakie czasami zadaje się nam na zajęciach ze Starego Testamentu. I oczywiście niektórzy uczniowie chcą wiedzieć o różnych prawach, które obowiązywały w tamtych czasach.

Na przykład prawa dotyczące tatuowania są dziś bardzo znane i popularne. Ponownie, trzeba przyjrzeć się, dlaczego ludzie z narodów robili sobie te tatuaże i rzeźbili się, aby opłakiwać czyjąś śmierć lub czcić innego Boga. Tak więc motywacja serca jest ważna.

Ale ludzie muszą pamiętać, że tatuaże są trwałe. A czasami, wiesz, chcę mieć fryzurę w jakimś stylu. Cóż, w przyszłym miesiącu mogę to zmienić.

Cóż, nie możesz tego zrobić z tatuażami. Więc jest w tym coś trwałego, co ludzie mogą chcieć rozważyć przed zrobieniem sobie tatuażu. Więc powtórzę to jasno: twoje zbawienie nie zależy od tego.

Więc, której części prawa Mojżeszowego nadal musimy przestrzegać? Czy przymierze Mojżeszowe jest normą operacyjną, która powinna rządzić życiem wierzącego Nowego Testamentu? Cóż, znowu dochodzimy do ciągłości i nieciągłości. Co jest kontynuowane w Nowym Przymierzu, a co nie? Ponieważ, jak powiedzieliśmy o Nowym Przymierzu, niektóre prawa są zupełnie nowe, niektóre są odnowione, a niektóre w Nowym Testamencie już nie istnieją. Na przykład, powiedzieliśmy o prawie ceremonialnym, że nie musimy składać ofiary, ponieważ ofiara została złożona raz na zawsze.

Ale prawo moralne nadal istnieje. Ponownie, cudzołóstwo w Starym Przymierzu nie zmieniło się w Nowym Przymierzu, co czyni je akceptowalnym. Nadal jest cudzołóstwem, chociaż próbujemy je oczyścić i nazwać romanssem lub próbujemy nazwać je jakoś inaczej.

Seks przedmałżeński jest dziś wysterylizowaną wersją; nazywa się to cudzołóstwem i nadal jest grzechem. Grzechem jest seks przedmałżeński, pozamałżeński, jest grzechem. Homoseksualizm, w Starym Przymierzu był grzechem. W Nowym Przymierzu jest grzechem.

List do Rzymian jasno o tym mówi, 1 List do Koryntian 6 jasno o tym mówi, a Księga Judy jasno o tym mówi. Tak więc prawo moralne się nie zmieniło. Ponownie, jeśli już, pamiętajcie, że Jezus podnosi poprzeczkę; nie obniża jej.

Ale są niektórzy uczeni, którzy chcą podejść do tego z innej perspektywy i istnieje kilka rozwiązań dotyczących relacji prawa Starego Testamentu do wierzącego. Wspomnę tutaj o pięciu opcjach, pięciu różnych podejściach. Pierwsze z nich to podejście reformowane teonomiczne. Pochodzi ono z krytyki teonomii Davida Gordona.

Cytat, teonomia chce, aby każdy naród potwierdził swoje praktyki obywatelskie tymi objawionymi w prawodawstwie Mojżeszowym. Teonomia nie chce po prostu powrócić do etyki biblijnej lub etyki judeochrześcijańskiej, ale do etyki Przymierza Synajskiego. Tak więc to podejście, zasadniczo w ramach tego podejścia, jeśli po prostu weźmiesz prawo Starego Testamentu i umieścisz je w konstytucji dowolnego narodu, powinno być dobrze.

To jest to, co znowu, theos, nomos, prawo Boga. Prawa Starego Testamentu nadal są moralnie wiążące w ramach tego podejścia, chyba że zostaną uchylone lub zmodyfikowane przez przyszłe objawienie. Ponownie, nie mówią, że powinieneś składać ofiary, ponieważ, oczywiście, zostały one uchylone w ramach Nowego Przymierza.

Prawa Starego Testamentu stanowią boski standard, według którego można oceniać wszystkie istniejące kodeksy prawa społecznego. Najlepszym sposobem na naprawienie różnych społecznych złych rzeczy jest poleganie na regeneracji, reedukacji i stopniowej reformie prawnej. Teraz, to brzmi bardzo dobrze.

Czy to praktyczne? Czy możemy to zrobić? Czy można narzucić prawo świeckim ludziom? Teraz, jeśli pomyślimy o prawie rzymskim, a nawet systemie praw w Stanach Zjednoczonych, z których niektóre opierają się na prawie biblijnym, nie ma wątpliwości. Ale w wielu kwestiach odeszliśmy od Biblii i od etyki i moralności prawa. Ponadto, problem polega na tym, lub niektórzy powiedzieliby, że próbujemy narzucić Pismo Święte ludziom, którzy nie są odrodzeni.

Nie możesz tego zrobić. Ponownie, zasadniczo wracasz do faryzeizmu. Możesz mieć literę prawa, ale jeśli nie ma ducha prawa, jeśli serce nie jest zmienione, to co z tego? Drugie podejście to podejście zreformowane.

To podejście zaczyna się od idei, że istnieją dwa przymierza: przymierze pracy, przymierze uczynków i przymierze łaski. Istnieją dwa administracje: prawo i łaska. Prawo zawiera ewangelię, a ewangelia zawiera prawo.

Tak więc prawo moralne jest podsumowane w Dziesięciu Przykazaniach i zostało uzupełnione prawami ceremonialnymi i sądowymi. Prawa ceremonialne stosują pierwsze cztery przykazania do kontekstu istnienia Izraela jako narodu. I w tym kontekście jest to prawdą.

Prawo było zasadniczo konstytucją Izraela. Do tego czasu nie wiedzieli, jak istnieć jako naród. Prawa zostały zniesione wraz z przyjściem Chrystusa, przybitego do krzyża.

Co robimy z prawami sądowymi? Prawa sądowe stosowały ostatnie sześć przykazań do kontekstu istnienia Izraela jako narodu i zostały również uchylone. Prawo moralne, cytując Willema VanGemerena tutaj, otrzymało dalsze wyjaśnienie w osobie i nauczaniu Jezusa Chrystusa, zamiast służyć jako koniec prawa. Tak więc w pewnym sensie zreformowane podejście i pierwsze podejście ekonomiczne są dość podobne, ale oczywiście bardziej niuansowane.

Zmodyfikowane podejście luterzańskie zaproponowane przez Douga Moo, byłego profesora w Trinity, a obecnie w Wheaton, mówi, że prawo Mojżeszowe zostało zniesione w Chrystusie i nie jest już, cytuję, bezpośrednio stosowane do wierzących, którzy żyją w nowej erze. Treść moralna prawa Mojżeszowego jest stosowana do wierzących Nowego Testamentu, gdy jest wyraźnie powtórzona w nauczaniu Nowego Testamentu. Na przykład niektórzy powiedzieliby, że prawo dziesięciny ze Starego Testamentu i Malachiasza nigdy nie jest powtórzone w Nowym Testamencie.

Wszystko, co nam powiedziano w Nowym Testamencie, to że powinniśmy dawać ofiarnie i radośnie. Ale czasami używamy tego jako wymówki, aby zawsze myśleć, hej, mniej niż 10%, nawet jeśli nigdy tego nie miałeś lub nie wydaje się, aby było to wyraźnie uchylone w Nowym Testamencie. Wierzący Nowego Testamentu powinni czytać prawo Mojżeszowe jako świadectwo wypełnienia planu Bożego w Chrystusie.

Czwarte podejście to podejście dyspensacyjne, gdzie, ponownie, w podejściu reformowanym, podkreśla się ciągłość. W podejściu dyspensacyjnym podkreśla się nieciągłość. Prawo, prawo Mojżeszowe, miało poczwórny cel: demonstrację łaskawości Boga, postanowienie dotyczące zbliżania się do Boga, postanowienie dotyczące czci i rządzenia teokracją.

Ponownie, Izrael był teokracją. Nie byli demokracją. Nie byli monarchią.

Na początku byli teokracją. Prawo Mojżeszowe zostało dane, aby obnażyć grzech i służyć jako nauczyciel, aby ponownie prowadzić ludzi do Chrystusa. Jezus nie znosi pism Starego Testamentu, ale doprowadza je do wypełnienia, jak mówi Jezus w Kazaniu na Górze.

Chrystus jest celem i determinacją prawa Mojżeszowego. Jeremiasz 31, pamiętajcie, kiedy Bóg daje nowe przymierze, nie takie jak przymierze, które zawarłem z nimi, gdy wziąłem ich za rękę. To właśnie podkreślają dyspensacjoniści: nieciągłość, podczas gdy teologowie reformowani podkreślają ciągłość między nimi.

Ostatnie podejście to moderujące podejście Waltera Kaisera. Walter Kaiser, wielki uczyony Starego Testamentu, próbuje pośredniczyć w tych dwóch stanowiskach i próbuje pośredniczyć między podejściem reformowanym a dyspensacyjnym. Tak więc opowiada się za przyszłością etnicznego Izraela, ale widzi różne punkty ciągłości między Starym a Nowym Testamentem między Izraelem a kościołem.

Zdecydowanie , kościół nie zastępuje Izraela. Chrystus jest celem lub celowym zakończeniem prawa Mojżeszowego. Prawo wyznacza wierzącego Mesjaszowi i akceptuje on potrójny podział prawa Mojżeszowego.

Pamiętaj, Chris Wright podzielił to na pięć. Kaiser akceptuje potrójny podział: prawo moralne, prawo cywilne, prawo ceremonialne. Nie musimy przestrzegać prawa cywilnego ani ceremonialnego, ale nadal podlegamy prawu moralnemu.

To się nie zmieniło. Jezus mówi o ważniejszych kwestiach prawa, a Kaiser mówi, że ważniejsze kwestie prawa odnoszą się do moralnych aspektów prawa Mojżeszowego, które Pan postawił ponad cywilnymi i ceremonialnymi aspektami prawa. Ponownie, to jest jego interpretacja.

Oczywiste jest, że Jezus nie wyjaśnia, co ma na myśli, gdy mówi o ważniejszych kwestiach prawa. Kiedy nowe przymierze obiecuje umieścić prawo Boże w sercu tych, którzy uczestniczą w tym przymierzu, to właśnie prawo Mojżeszowe jest umieszczane w sercu. To nie jest inne prawo.

Nigdzie nie jest powiedziane, że jest to inne prawo. Kaiser jest bardzo interesującą drabiną abstrakcji, jeśli chodzi o to, jak interpretować ją w naszych czasach. Na przykład, ponownie, wspomnieliśmy o tym: Dlaczego powinniśmy płacić naszym duchownym? Czy to biblijna koncepcja? I odpowiedź brzmi: tak.

Więc skończyłby z ogólną zasadą, ale zaczyna się ona w Starym Testamencie. W Księdze Powtórzonego Prawa jest powiedziane, nie zawiązuje pyska wołowi, gdy depcze. Teraz jest to użyte w sytuacji Nowego Testamentu u Pawła, gdy mówi, wiesz, że kaznodzieja powinien być opłacany, i mówi, że nigdy nie wziął pieniędzy.

Ale znowu, zasada, kiedy na nie patrzysz, patrzysz na szczegóły, to daje zasadę na końcu, dawanie rodzi łagodność i łaskawość u ludzi. A starożytna sytuacja polegała na karmieniu tych, którzy dla ciebie pracują. Obecna sytuacja polega na płaceniu tym, którzy głoszą ci słowo Boże.

Często, gdy nie dostajesz zbyt wiele pieniędzy, zawsze słyszysz, że to posługa. To posługa, jakby posługa zawsze miała być dobrowolna. Niektórzy odrzucają podział prawa, który akceptuje Kaiser.

I powiedziałbym, że ja też bym to zaakceptował. Myślę, że jest mądrość w postrzeganiu prawa na trzy sposoby, ponieważ jasno pokazuje, że tak, oczywiście, nie musimy słuchać praw cywilnych, albo nie jesteśmy już pod prawem cywilnym lub prawem ceremonialnym, ponieważ Chrystus umarł raz na zawsze. Ale znowu, nigdzie w Nowym Testamencie nie widzę, aby prawo moralne zostało zmienione, ponieważ Bóg się nie zmienia.

Jego prawo moralne się nie zmienia. Więc nawet jeśli niektórzy ludzie nie lubią go dzielić i widzieć holistycznie, my nadal możemy je widzieć holistycznie, nawet jeśli je dzielimy, o ile rozumiemy, co przez to rozumiemy. Prawo Starego Testamentu zostało przedstawione jako holistyczny, niepodlegający negocjacom dokument.

Ale mój ulubiony wykres to ten. Pochodzi z książki Waltera Kaisera *Toward an Old Testament Ethic, Towards Old Testament Ethics*, gdzie pokazuje, że Dziesięć Przykazań nie było dla Izraelitów nowiną z ostatniej chwili. Kiedy Bóg powiedział: Nie będziesz miał innych bogów przede mną, nie czyn sobie podobizny rzeźbionej. To nie była nowina z ostatniej chwili.

Nie powiedzieli: och, wow, nie wiedzieliśmy, że możemy to zrobić. Kiedy Bóg im powiedział: nie będziesz zabijał, nie będziesz cudzołożył, nie będziesz kradł, nie będziesz pożądał, czcij swego ojca i matkę, Izraelici nie byli, och, to są nowe rzeczy. Nie, jeśli zajrzysz do Pisma, są dowody przed-Mojżeszowe na wszystkie te rzeczy.

Wszystkie te rzeczy są wspomniane wcześniej w Księdze Rodzaju. Tak, nie możesz pożądać, to nie jest nowy rozwój w prawie. I pojawiają się ponownie w Nowym Testamencie.

Powiedziałbym, że jedynym, co niektórzy sugerują, a co nie pojawia się w Nowym Testamencie, jest czwarte prawo, czyli szabat. Nadal istnieją pewne kontrowersje w tej sprawie. Więc jak ponownie określamy stosowalność prawa dla wierzącego w Nowy Testament? Powiedziałbym, że ponownie pomyśl o tym, że wszystkie prawa są teologiczne.

Więc powinniśmy czytać Stary Testament i zawsze pytać, czego tekst uczy mnie o Bogu? Ponieważ nawet jeśli nie jest on regulacyjny, jest objawieniem i uczy nas, kim jest Bóg, że jest suwerennym, świętym Bogiem, jest prawy, święty, sprawiedliwy, ale jest łaskawy i miłosierny, ale musi ukarać grzech. Ponadto, kiedykolwiek czytamy prawo, musimy pamiętać, że prawo Starego Testamentu jest częścią przymierza między Jahwe a Izraelem. Jest ściśle związane z Izraelem jako narodem, ściśle związane z ich wejściem do ziemi obiecanej.

Przymierze Mojżeszowe nie jest już funkcjonalnym przymierzem. Ponownie, jesteśmy pod nowym przymierzem, które jest lepsze, z lepszymi obietnicami, lepszymi

obietnicami z powodu Chrystusa i lepszą ofiarą. Nie jesteśmy zbawieni z powodu krwi kozłów, byków i cielców, ale z powodu krwi Jezusa Chrystusa.

Więc to zdecydowanie lepsze przymierze. Podoba mi się ten cytat Douga Moore'a i zakończę tym. Całe prawo Mojżeszowe spełnia się w Chrystusie.

A to wypełnienie oznacza, że prawo to nie jest już bezpośrednim i natychmiastowym źródłem ani sędzią postępowania ludu Bożego. Chrześcijańskie zachowanie jest teraz kierowane bezpośrednio przez prawo Chrystusa.

To jest dr Tiberius Ratta w swoim nauczaniu o teologii Starego Testamentu. To jest sesja 5, Bóg jako prawodawca.